

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/56/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512213037
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2512213037.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudkýň JUDr. Andrey Dudášovej a JUDr. Ľubice Spálovej v spore žalobcu: EUROPERSONAL & FABRIKA, s. r. o., so sídlom Mlynské Nivy 70, 821 05 Bratislava, IČO: 44 972 911, zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Julián Lapšanský, advokátska kancelária, spol. s r. o., so sídlom Zelinárska 8, 821 08 Bratislava, IČO: 45 941 815, proti žalovanému: F. M., nar. X.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/X, XXX XX T., o zaplatenie 24.721 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany, č. k. 7C/145/2013-377 zo dňa 11. februára 2020, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 24.720,96 eura spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 24.720,96 eura od 27.2.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom II. žalobu v časti o zaplatenie 0,04 eura spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 0,04 eura od 27.2.2014 až do zaplatenia zamietol. Výrokom III. priznal žalobcovi nárok náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 55,90 %.

1.1 Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 179 ods. 1, § 186 ods. 1, 2 zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonník práce, § 121 ods. 3, § 442 ods. 1, 3, § 517 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2, § 563, § 580 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (v ďalšom texte „Občiansky zákonník“), § 166c ods. 1, § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v ďalšom texte „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“).

1.2 Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie mal za preukázané, že na základe pracovnej zmluvy zo dňa 11.1.2012 v znení dodatku č. 1 z toho istého dňa vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu v pozícii agentúry dočasného zamestnávateľa a žalovaným v pozícii zamestnanca pracovnoprávny vzťah. Touto pracovnou zmluvou sa právny predchodca žalobcu zaviazal zabezpečiť pre žalovaného dočasný výkon práce u užívateľského zamestnávateľa. Na základe dohody o dočasnom pridelení zamestnanca na výkon práce k užívateľskému zamestnávateľovi uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu ako zamestnávateľom a žalovaným ako zamestnancom dňa 11.1.2012, bol žalovaný dočasne pridelený na výkon prác k užívateľskému zamestnávateľovi PCA Slovakia, s.r.o., Trnava na pracovnú pozíciu operátor logistika od 12.1.2012. Dňa 18.4.2012 došlo u užívateľského zamestnávateľa k nehode, keď žalovaný odoberal zo skladu 4M3 obaly 09729 (katalyzátor). Pri odoberaní stohu zasunul lyžiny vysokozdvížneho vozíka úplne do prázdnej palety, pričom z druhej strany

lyžiny prečnievali do ďalšieho stohu plných balení. Pri procese zdvihu prišlo k zapretiu lyžín o okraj palety a následnému prevráteniu troch paliet katalyzátorov, ktoré padli na štvrtú paletu. Poškodených bolo 96 kusov katalyzátorov, ktoré boli nepoužiteľné do výroby a tým vznikla škoda vo výške 24.721 eur. Podľa Záznamu z prerokovania nehody príčinou škodovej udalosti bolo 1.) operátor nevidel cez vežu vysokozdvížneho vozíka ďalší stoh paliet, 2.) nedbalosť operátora - nedostatočné sústredenie sa na výkon práce, 3.) nesprávne odoberanie paliet zo stohu, 4.) podsunutie lyžín pod ďalší stoh paliet a 5.) operátor bol pod vplyvom omamných a psychotropných látok. Dňa 18.4.2012 o 8,35 hod. bolo vykonané šetrenie na zistenie prítomnosti drog v tele žalovaného, pričom bola zistená prítomnosť metanfetamínu a tetrahydrocannabinolu (THC). O vykonaní skriningového vyšetrenia na zistenie prítomnosti drog v tele bol vyhotovený protokol, ktorý podpísal žalovaný, A. H. ako osoba zodpovedná za skúšku a svedok F. I.. Z odobratej vzorky sa vykonalo laboratórne šetrenie v laboratóriu klinickej biochémie a hematológie Alfa medical, a.s.. V uvedenej vzorke bola zistená prítomnosť metanfetamínu a cannabisu. V daný deň bola vykonaná aj dychová skúška na prítomnosť alkoholu u žalovaného, ktorou nebola zistená žiadna prítomnosť alkoholu v dychu žalovaného. A. H. pracoval u užívateľského zamestnávateľa na pozícii vyšetrovateľ na oddelení všeobecnej bezpečnosti, a bol oprávnený kontrolovať a taktiež vykonávať v mene užívateľského zamestnávateľa dychové skúšky na alkohol a skúšky na prítomnosť drog, omamných látok alebo psychotropných látok.

1.3 Spornou bola podľa súdu prvej inštancie v konaní skutočnosť, či žalovaný porušil svoje povinnosti vyplývajúce z pracovných úloh a či toto porušenie bolo z jeho strany zavineným konaním. Žalovaný na svoju obranu uviedol, že k prevrhnutiu paliet došlo v dôsledku toho, že medzi stohmi paliet nebola „dostatočná a odporúčaná vzdialenosť“ a ďalší stoh paliet nevidel, preto ani nemohol vidieť, pokiaľ sa lyžiny zasunuli. Na túto skutočnosť mal upozorňovať užívateľského zamestnávateľa, a údajne tak robili aj ďalší zamestnanci. Žalovaný tvrdil, že vzdialenosť medzi stohmi paliet nebola „dostatočná a odporúčaná“, avšak ani raz neuviedol, aká konkrétna vzdialenosť medzi paletami v skutočnosti bola. Rovnako neuviedol, ktorí konkrétni spolupracovníci namietali rozloženie jednotlivých stohov paliet (uvedenie mien spolupracovníkov), kedy a koho na tieto skutočnosti upozorňovali. Žalovaný sa bez ospravedlnenia nedostavil na pojednávanie dňa 11.2.2020, na ktoré bol riadne a včas predvolaný, na ktorom pojednávaní mal zabezpečiť aj prítomnosť svedka, ktorým mal byť zamestnanec pracujúci u užívateľského zamestnávateľa na danom pracovisku v danom čase, osobné údaje ktorého žalovaný nevedel súdu oznámiť ani na pojednávaní, ani dodatočne. Tvrdenia žalovaného tak zostali len vo všeobecnej rovine a súd prvej inštancie ich vyhodnotil ako účelovú obranu. K tomuto záveru súd prvej inštancie dospel z dôvodu, že právny predchodca žalobcu podrobným zdokumentovaním miesta nehody uvedené tvrdenia žalovaného vyrátil, a to aj výsluchom svedka, ktorý bol v danom čase nadriadeným zamestnancom žalovaného a ktorý vyhotovil predmetnú fotodokumentáciu. Z fotodokumentácie vyhotovenej na mieste nehody je viditeľné, že palety boli uložené na vymedzených miestach ohraničených vodorovným značením. Žalovaný bol podľa záznamov u užívateľského zamestnávateľa školený o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, o interných predpisoch pri práci s vysokozdvížnym vozíkom. Žalovaný mal ako kvalifikovaný zamestnanec (vlastník preukazu pre obsluhu VZV) pre prácu s vysokozdvížnym vozíkom dostatočné odborné znalosti na to, ako má postupovať pri zdvíhaní a prekladaní paliet, súd mal preto za to, že žalovaný nesprávnou manipuláciou s vysokozdvížnym vozíkom (VZV) porušil svoje pracovné povinnosti z nedbanlivosti. Tento záver podľa súdu prvej inštancie umocňuje aj skutočnosť, že v čase nehody bol žalovaný pod vplyvom omamných a psychotropných látok, ktorých účinky spôsobujú zníženie koncentrácie. Prítomnosť drog v tele bola dokázaná dvomi vyšetreniami. Žalovaný namietal zákonnosť tohto dôkazu z dôvodu, že boli vykonané na základe jednej vzorky moču a údajne osobami, ktoré neboli k tomu oprávnené, navyše namietal, že ani z jedného výsledku vyšetrenia nevyplýva miera koncentrácie omamných látok a psychotropných v tele. K tejto argumentácii súd prvej inštancie uviedol, že prítomnosť zamestnanca na pracovisku pod vplyvom omamných a psychotropných látok znamená porušenie pracovnej disciplíny hrubým spôsobom, a to bez ohľadu na koncentráciu predmetných látok v tele. Žalobca preukázal, že osoba vykonávajúca šetrenie prítomnosti omamných a psychotropných látok v tele žalovaného bola osobou poverenou pre výkon tejto činnosti užívateľským zamestnávateľom. Samotná skutočnosť, že správa z laboratória klinickej biochémie a hematológie nie je opatrená podpisom laboranta alebo inej zodpovednej osoby či pečiatkou spoločnosti vykonávajúcej vyšetrenie, sama osebe nie je dôvodom na spochybnenie pravdivosti tohto dôkazu. Pokiaľ ide o námietku, že žalovanému bola odobratá len jedna vzorka, táto nemá oporu v žiadnej právnej norme, preto je irelevantná. Žiadny právny predpis totiž neukladal užívateľskému zamestnávateľovi povinnosť odobrať zamestnancovi dve rôzne vzorky biologického materiálu. Zákoník práce a zákon o BOZP vychádzajú z nulovej tolerancie voči požívaniu omamných a psychotropných

látok zamestnancom pri výkone práce, a preto je úplne irelevantná argumentácia žalovaného, že nebolo presne zmerané množstvo omamných, príp. psychotropných látok v jeho tele.

1.4 Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie mal za nepochybne preukázané, že predmetná škoda vznikla užívateľskému zamestnávateľovi prevrhnutím stohu paliet s katalyzátormi na ďalšie katalyzátormi naložené palety v priamej príčinnej súvislosti ako následok konania žalovaného pri manipulácii so stohom susediacich paliet prostredníctvom vysokozdvížneho vozíka. Príčinná súvislosť medzi uvedeným konaním žalovaného a vzniknutou škodou je nepochybná. Nakoľko súd prvej inštancie mal za preukázané všetky vyššie uvedené atribúty relevantné pre rozhodnutie o náhrade škody (vznik škody, výšku škody, porušenie pracovných povinností žalovaným, zavinenie žalovaného zamestnanca, priama príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného a vznikom škody), ustálil, že základ žalobného nároku je daný, o čom nemal pochybnosti ani odvolací súd v zrušujúcom uznesení zo dňa 16.2.2016. O výške škody spôsobenej užívateľskému zamestnávateľovi v daný deň žalovaným a o spôsobe jej náhrady bol dňa 23.5.2012 spísaný zápis z rokovania škodovej komisie, podľa ktorého výška spôsobenej škody zodpovedá sume 24.721 eur. Výsluchom svedka C. I., ktorý bol jedným z prítomných osôb pri vyšetrowaní predmetnej škody súd prvej inštancie zistil, že tento svedok bol nadriadeným žalovaného, že svedok sám vyhotovil fotografie poškodených paliet, že výšku škody škodová komisia určila tým spôsobom, že zásobovač svedkovi oznámil cenu jedného dielu, a túto cenu svedok vynásobil počtom poškodených katalyzátorov a tak dospel k sume 24.721 eur. Súd prvej inštancie nemal žiadne dôvodné pochybnosti o skutočnosti, že užívateľskému zamestnávateľovi vznikla škoda poškodením katalyzátorov, ku ktorej došlo konaním žalovaného z nebanlivosti. Doplneným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že predmetné katalyzátory užívateľský zamestnávateľ kupoval od iného dodávateľa, pričom vstupné náklady užívateľského zamestnávateľa za jeden katalyzátor daného druhu a typu v danom čase predstavovali sumu 257,51 eura/kus bez DPH, pozostávajúcu z nákupnej ceny dielu - katalyzátora v sume 178,34 eura/kus bez DPH, z nákupnej ceny kompozantu ku katalyzátoru v sume 70,08 eura a z ceny za dopravu, logistické služby a prípadné iné náklady v sume 9,09 eura/kus bez DPH. Výsluchom svedka mal súd prvej inštancie za preukázané, že všetky tri prevrátené palety boli plné, a že museli obsahovať celkom 96 kusov katalyzátorov, nakoľko výrobná linka bola nastavená tak, že by nebola funkčná v prípade, ak by palety neboli plné. Všetky katalyzátory, ktoré sa nachádzali v prevrátených paletách, boli následne nepoužiteľné vo výrobe už len z toho dôvodu, že išlo o bezpečnostné diely, a akékoľvek ich poškodenie by znamenalo, že už nemohli byť použité, pretože vtedy by už nikto negarantoval funkčnosť takéhoto dielu. Žalovaný v daný deň za pomoci vysokozdvížneho vozíka (VZV) nabral prázdne palety z kratšej strany, a nie z dlhšej, čo spôsobilo, že lyžiny pretlačili zo spodnej palety, čo bolo v rozpore s vyhláškou. Svedok si pamätal, že u žalovaného bol pozitívny test na drogy.

1.5 Žalovaný namietal aj pravosť faktúr, a to faktúry užívateľského zamestnávateľa pre pôvodného žalobcu na sumu 24.721 eur a faktúry pôvodného žalobcu pre užívateľského zamestnávateľa znejúcej na sumu 201.212,54 eura, pravosť a správnosť ktorých bola potvrdená miestnymi zisťovaniami vykonanými správcami dane za zdaňovacie obdobie roku 2012, a u súčasného žalobcu za obdobie roku 2014, kedy mu pôvodný žalobca postúpil predmetnú pohľadávku voči žalovanému. Obe faktúry, pohľadávky a záväzky s nimi spojené mali tak užívateľský zamestnávateľ, ako aj žalobca riadne evidované vo svojom účtovníctve. Z vyžiadaných správ správcov dane a z výpisov z účtov súd prvej inštancie mal nepochybne za preukázané, že právny predchodca žalobcu nahradil užívateľskému zamestnávateľovi škodu vo výške 24.721 eur započítaním vzájomných pohľadávok, ku stretu ktorých došlo najneskôr dňa 3.12.2012, kedy bola na účet pôvodného žalobcu prijatá suma poukázaná mu bezhotovostným prevodom užívateľským zamestnávateľom, a to vo výške dlhu užívateľského zamestnávateľa kráteného o sumu uplatnenej náhrady škody vo výške 24.721 eur. V čase rozhodovania mal súd prvej inštancie jednoznačne za preukázané, že v dôsledku škody spôsobenej žalovaným, právny predchodca žalobcu nahradil škodu užívateľskému zamestnávateľovi započítaním vzájomných pohľadávok. Hoci právny predchodca žalobcu nenahradil užívateľskému zamestnávateľovi škodu „vyplatením v peniazoch“, škoda bola nahradená vzájomným započítaním pohľadávok, nakoľko v dôsledku započítania sa zmenšil majetok právneho predchodcu žalobcu práve o výšku škody, t. j. o sumu 24.721 eur. S poukazom na uvedené žalobca preukázal súdu, že žalovaný v pozícii zamestnanca u užívateľského zamestnávateľa z nebanlivosti pod vplyvom návykových látok spôsobil užívateľskému zamestnávateľovi škodu vo výške 24.720,96 eura, vypočítanej ako 257,51 eura/1 katalyzátor x 96 poškodených katalyzátorov, náhradu škody si užívateľský zamestnávateľ vyúčtoval u pôvodného žalobcu na základe čl. 12 zmluvy medzi pôvodným žalobcom a užívateľským zamestnávateľom. Náhradu škody pôvodný žalobca preukázateľne

uhradil užívateľskému zamestnávateľovi započítaním vzájomných pohľadávok dňa 3.12.2012. Žalovaný zodpovedal a bol povinný nahradiť pôvodnému žalobcovi škodu podľa čl. XII., odseku 1 pracovnej zmluvy podľa ustanovení Zákonníka práce, v danom prípade podľa § 186 ods. 1 a ods. 2 ZP v plnom rozsahu, keďže škodu spôsobil pod vplyvom psychotropných látok, príp. omamných látok. O uhradenej škode pôvodným žalobcom a o jej výške sa žalovaný preukázateľne dozvedel až dňom doručenia žaloby, t. j. dňa 26.2.2014, a teda do omeškania s náhradou škody sa mohol žalovaný dostať najskôr dňom bezprostredne nasledujúcim po doručení žaloby, t. j. dňom 27.2.2014. Pôvodný žalobca v priebehu sporu postúpil žalobcovi zmluvou viacero pohľadávok, vrátane predmetnej pohľadávky proti žalovanému.

1.6 Právny predchodca žalobcu si uplatnil náhradu škody odo dňa nasledujúceho po započítaní pohľadávok, ku ktorému malo dôjsť dňa 13.11.2012. Žalovaný sa o škode vzniknutej právnomu predchodcovi žalobcu a o jej výške dozvedel preukázateľne až doručením žaloby dňa 26.2.2014, súd mal za to, že žalobca má nárok na úroky z omeškania v zákonnej výške od 27.2.2014 do zaplatenia. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení, s prihliadnutím na ust. § 217 ods. 1 prvej vety C. s. p., podľa ktorého pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, súd dospel záveru, že žaloba bola v čase vyhlásenia tohto rozsudku skutkovo a právne dôvodná v časti o zaplatenie sumy 24.720,96 eura spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 24.720,96 eura od 27.2.2014 až do zaplatenia, a preto žalobe v tejto časti vyhovel (I. výrok).

1.7 Súd prvej inštancie žalobu výrokom II. rozsudku zamietol v časti o zaplatenie 0,04 eura spolu s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 0,04 eura od 27.2.2014 až do zaplatenia. Žalovaný neadresoval súdu prvej inštancie písomnú vzájomnú žalobu o vydanie poškodených katalyzátorov, ktorú navrhol žalovaný na pojednávaní dňa 21.5.2019, a neurobil tak ani po výslovnom poučení zo strany súdu o obligatórnej písomnej forme vzájomnej žaloby, a teda tento vzájomný nárok žalovaného nebol riadne uplatneným nárokom, súd prvej inštancie sa ním v tomto spore viac nezaoberal, ani o ňom nerozhodoval. Napriek návrhu žalovaného o zastavenie konania postupom podľa § 167e ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii dôvodu, že na jeho majetok bol vyhlásený konkurz oddĺžením, súd prvej inštancie konštatoval, že nie sú splnené zákonné podmienky pre zastavenie predmetného sporu z dôvodu, že predmetom sporu je pohľadávka z pracovnoprávneho nároku proti žalovanému ako bývalému zamestnancovi a dlžníkovi, ktorá patrí medzi pohľadávky, ktoré sú oddĺžením nedotknuté (§ 166c ods. 1 písm. f) zákona o konkurze a reštrukturalizácii).

1.8 Pri rozhodovaní o trovách konania súd prvej inštancie vzal do úvahy, že žalovaný nedal príčinu na podanie žaloby, a teda žaloba bola podaná predčasne, zohľadnil preto výšku celého príslušenstva ku dňu vyhlásenia rozsudku tak, ako bolo uplatnené pôvodnou žalobou. Žalobca mal vo veci väčší úspech než žalovaný, súd podľa § 255 ods. 2, § 256 ods. 1 C. s. p. náhradu trov konania pomerne rozdelil, a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vypočítaný ako rozdiel medzi úspechom žalobcu vo veci samej (77,95 %) a úspechom žalovaného vo veci samej (20,15 %) a procesným zavinením zastavenia konania žalobcom v rozsahu 1,90 %, v zodpovedajúcom rozsahu 55,90 % (III. výrok), o výške ktorej rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktorý postup je v súlade s § 262 ods. 2 C. s. p.. Žalovaný v priebehu celého sporu popieral dôvodnosť žalobného nároku v celom rozsahu, a to aj potom, čo pôvodný žalobca preukázateľne uhradil užívateľskému zamestnávateľovi škodu spôsobenú mu žalovaným, predčasné podanie žaloby v danom prípade nemohlo byť dôvodom osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 C. s. p.. V danom prípade ani vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného oddĺžením ani oslobodenie žalovaného od súdnych poplatkov uznesením vydaným v tomto spore súd nepovažoval za dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by súd nemusel žalobcovi výnimočne priznať pomernú náhradu trov konania (§ 257 C. s. p.). Samotná skutočnosť, že žalovaný ako poplatník bol oslobodený od súdnych poplatkov, ani rozhodnutie o oddĺžení žalovaného konkurzom nezakladá dôvod pre použitie § 257 C. s. p. (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1M Obdo V/19/2008). V danom prípade žalovaný si musel byť vedomý skutočnosti, že spôsobil užívateľskému zamestnávateľovi škodu pod vplyvom psychotropných, príp. návykových látok, čo malo za následok okamžité skončenie pracovného pomeru so žalovaným ako zamestnancom, ktorý ani v priebehu sporu nezmenil odmietavý postoj k žalobe, a preto nepriznanie, hoci len pomernej, náhrady trov konania žalobcovi by odporovalo dobrým mravom.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. napadol v zákonom stanovenej lehote odvolaním žalovaný. Dôvodil tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) C. s. p.), súd prvej inštancie na základe vykonaných

dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) C. s. p.) a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.).

2.1 Podľa žalovaného žalobca nie je schopný relevantným a dôveryhodným spôsobom preukázať vznik ani výšku spôsobenej škody. Podanú žalobu žalovaný považuje iba „za pokus“ o neoprávnené získanie finančných prostriedkov. Po vzniku škodovej udalosti bol žalovaný účelovo ihneď „stiahnutý“ z miesta nehody, kde nemal žiadnu reálnu možnosť obhliadnuť si miesto tejto nehody, ani sa k vzniknutej nehode akokoľvek vyjadriť a urobiť si svoju fotodokumentáciu za účelom prípadnej obrany do budúcnosti. Nemá žiadnu informáciu, aké konkrétne katalyzátory sa mali na paletách nachádzať, ani počet poškodených katalyzátorov, teda žalobca má „široký“ priestor na špekuláciu uvádzať aj tie najdrahšie katalyzátory, o čom svedčí aj ním uvádzaná neprímerne vysoká cena katalyzátorov, ktorá nezodpovedá skutočným údajom. Po stiahnutí žalovaného z miesta nehody mu už v inej miestnosti bola rýchlo odobratá iba jedna vzorka, s ktorou bolo ďalej nakladané už bez prítomnosti žalovaného, teda žalovaný nemá žiadnu vedomosť, ako s jeho vzorkou bolo vynaložené (kde žalovaný namieta aj zistenú prítomnosť omamných látok) a po odobratí vzorky bol žalovaný „bez mihnutia oka“ zo spoločnosti „vyhodený“. Pre „neprofesionálny, neľudský a špekulatívny“ postup žalobcu nebol žalovaný prítomný ani pri vyhotovovaní fotodokumentácie predloženej právnym predchodcom žalobcu, čo je jednoznačne „v prospech“ žalobcu.

2.2 Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že právnemu predchodcovi žalobcu vznikla škoda až po podaní žaloby, a to započítaním pohľadávky s pohľadávkou užívateľského zamestnávateľa, teda dňa 13.12.2012, kedy došlo „k zmenšeniu“ majetku právneho predchodcu žalobcu. Napriek tomu, že z uvedeného dôvodu mala byť žaloba ako nedôvodná zamietnutá, pretože neboli splnené všetky zákonné podmienky pre uplatnenie náhrady škody právnym predchodcom žalobcu, súd prvej inštancie sa s uvedenou argumentáciou vyrovnal tak, že podľa jeho názoru postačuje, keď „škoda existovala aspoň“ v čase vyhlásenia rozsudku. Uvedená argumentácia súdu prvej inštancie je nesprávna a v rozpore s ustálenou judikatúrou vyšších súdnych autorít zaoberajúcou sa okamihom vzniku škody a oprávnenosti nároku poškodeného, na ktorú už žalovaný v rámci konania viackrát poukazoval, a od ktorej judikatúry sa súd prvej inštancie bez akéhokoľvek zdôvodnenia -odklonil. Súd prvej inštancie skutkový stav vyhodnotil výslovne „v prospech“ žalobcu ako silnejšej strany v tomto spore, čo je dôvodom aj na podanie mimoriadneho opravného prostriedku dovolania. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na právne závery Najvyššieho súdu SR v uznesení sp. zn. 3 Cdo 31 8/2009 zo dňa 21.10.2010, podľa ktorých pre vznik všeobecnej zodpovednosti zamestnanca za škodu v zmysle ust. § 179 Zákonníka práce musia byť splnené všetky zákonné podmienky, a to vznik škody pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s týmto plnením, protiprávny úkon, porušenie povinnosti pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s nimi alebo úmyselné konanie proti dobrým mravom, príčinná súvislosť medzi porušením a vznikom škody, zavinenie na strane zamestnanca. Všetky uvedené predpoklady pre vznik všeobecnej zodpovednosti zamestnanca za škodu musia byť splnené už pri uplatnení práva na náhradu škody, teda už v čase podania žaloby. Pre úspešné uplatnenie náhrady škody nepostačuje, že škoda existuje až v čase vyhlásenia rozhodnutia. Ak nie je splnený čo i len jeden predpoklad, zodpovednosť zamestnanca nevznikla, a teda zamestnanec za škodu nezodpovedá a zamestnávateľ sa preto nemôže úspešne domáhať na súde náhrady škody, bez ohľadu na skutočnosť, či v danom prípade ide alebo nejde o trojstranný právny úkon. V čase podania žaloby škoda musela existovať už v majetkovej sfére právneho predchodcu žalobcu, teda nepostačuje, aby táto existovala u tretieho subjektu (užívateľského zamestnávateľa). Čo je právne bezvýznamné, pretože aktívne legitimovaným na podanie žaloby je poškodený, teda subjekt u ktorého sa škoda prejavila zmenšením majetku, pričom v danom prípade to právny predchodca žalobcu nebol. Právny predchodca žalobcu a užívateľský zamestnávateľ nie sú totožné subjekty a preto tieto nie je možné v prospech žalobcu zamieňať.

2.3 Žalobca v konaní nepredložil ani jeden originál listinného dôkazu, všetky listinné dôkazy, o ktoré opiera žalobu, predložil iba vo fotokópiách, s čím sa súd prvej inštancie uspokojil, napriek tomu, že predmetom sporu je pohľadávka, ktorá je pre žalovaného veľmi vysoká a ktorú bude musieť splácať niekoľko rokov. Za účelom preukázania vzniku škody žalobca predložil fotodokumentáciu z miesta nehody, ktoré boli vyhotovené až potom, ako bol žalovaný zo spoločnosti „vyhodený“, teda bez jeho prítomnosti. Vzhľadom na nekalé praktiky žalobcu, žalovaný má dôvodné pochybnosti, či vôbec fotodokumentácia zodpovedá skutočnosti, pričom poukazuje na veľký časový odstup od vzniku nehody. Žalobca doposiaľ ani relevantným spôsobom nepreukázal, ktoré údajné protiprávne konanie žalovaného ako zamestnanca malo byť de facto podľa jeho názoru príčinou vzniku škody, či skutočnosť, že nevidel stohu palet alebo údajné požitia omamných látok, čo je z pohľadu posúdenia zodpovednosti

zamestnanca relevantnou skutočnosťou. Napriek tomu, že žalobca „pre istotu“ uvádza rôzne údajné porušenia povinností, no ani v jednom prípade nepreukázal príčinnú súvislosť, teda že by v dôsledku konkrétneho porušenia došlo k vzniku škody. Za účelom vyvrátenia tvrdení žalobcu navrhoval žalovaný doplnenie dokazovania odborným vyjadrením alebo znaleckým dokazovaním, čomu však súd prvej inštancie nevyhovel a osvojil si nepreukázané tvrdenia žalobcu. Na uvedené nedostatky, ako aj na iné nedostatky užívateľského zamestnávateľa, pri ktorých bolo riziko vzniku škody, upozorňovali viackrát aj ďalší zamestnanci. Napriek tomu, neboli učinené žiadne opatrenia na odstránenie týchto nedostatkov, a namiesto toho je uvedená udalosť vyhodnotená na úkor žalovaného ako zamestnanca. Aj keď žalobca dôveryhodným spôsobom nepreukázal zodpovednosť žalovaného za uvedenú udalosť, tvrdenia žalovaného súd prvej inštancie považoval za účelovú obranu, a to len z dôvodu, že sa mu nepodarilo zabezpečiť svedka. V tejto súvislosti žalovaný dáva do pozornosti, že u užívateľského zamestnávateľa pracoval 3 mesiace (od 12.1.2012 do 18.4.2012) a najviac pred 8 rokmi, čo znamená, že vzhľadom na krátko trvajúci pracovný pomer a veľký časový odstup od škodovej udalosti, nie je v jeho reálnych možnostiach ani možné zabezpečiť akéhokoľvek svedka. Keďže s ostatnými zamestnancami sa na pracovisku stretával minimálne, aj s poukazom na to, že vykonával prácu na vysokozdvížnom vozíku, pričom nemá šancu za tak krátku dobu zamestnancov bližšie spoznať a už vôbec zapamätať si ich mená, teda uvedenie akéhokoľvek, vek svedka nemôže ani konajúci súd od žalovaného spravodlivo požadovať, a už vôbec neoznačenie svedka vyhodnotiť ako účelovú obranu. Zamestnávateľ má v tomto výhodu, keďže vedie evidenciu svojich zamestnancov, má o nich aj písomné záznamy, čo vyplýva aj z označenia viacerých svedkov. Možno uzavrieť, že zo strany žalovaného ako bývalého zamestnanca je ťažkým až priam nemožným s tak dlhým časovým odstupom zabezpečiť svedka, a možno ešte aj ochotného vypovedať v neprospech „veľkého“ užívateľského zamestnávateľa (PCA Slovakia). Skutočnosť, že žalovanému sa vzhľadom na dlhší časový odstup od škodovej udalosti nepodarilo zabezpečiť svedka, nemôže byť vyhodnotená v neprospech žalovaného, čo by bolo v rozpore s princípom spravodlivosti. Nie je zákonnou povinnosťou žalovaného vyvracať nepreukázané tvrdenia žalobcu, ale nositeľom dôkazného bremena je práve žalobca, ktorému svedčí povinnosť preukázať svoje tvrdenia, ktoré však doposiaľ relevantným a dôveryhodným spôsobom nepreukázal.

2.4 Žalovaný sa nestotožňuje ani s argumentáciou súdu prvej inštancie, podľa ktorého námietka žalovaného ohľadom zistenia množstva omamných látok v tele ako aj odobratie iba jednej vzorky biologického materiálu, je irelevantná. Je prekvapujúcim, že súd prvej inštancie rozhodujúci o zodpovednosti zamestnanca za škodu zastáva tento názor, napriek tomu, že zákonník práce ustanovuje určité zákonné predpoklady na vznik tejto zodpovednosti. Práve dôveryhodné zistenie omamných látok v tele ako aj ich množstva je relevantnou skutočnosťou za účelom posúdenia „príčinnej súvislosti“ medzi porušením pracovnoprávnej povinnosti a vznikom samotnej škody, teda či k vzniku škody došlo údajným porušením pracovných povinností spočívajúcich v nesprávnej technike pri práci s vysokozdvížnym vozíkom alebo v údajnom požití omamných látok, a či vôbec zistené množstvo omamných látok bolo vôbec spôsobilé na vznik tejto škody (kauzálny nexus). Od čoho závisí aj výška škody, teda či je zamestnanec povinný ju nahradiť v zákonom stanovenej výške alebo v celom rozsahu. Pokiaľ ide o vznik zodpovednosti zamestnanca za škodu, je potrebné v zmysle ust. § 179 Zákonníka práce, aby boli naplnené všetky zákonné podmienky, teda existencia pracovného pomeru a vznik škody pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s týmto plnením. Protiprávny úkon zamestnanca v súvislosti s plnením pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s nimi alebo úmyselné konanie proti dobrým mravom, príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody, zavinenie na strane zamestnanca. Pre vznik zodpovednosti zamestnanca za škodu sa vyžaduje splnenie všetkých uvedených predpokladov, ak nie je splnený čo i len jeden predpoklad, zamestnanec za škodu nezodpovedá. Zamestnávateľ je povinný preukázať nielen vznik škody, protiprávnosť konania zamestnanca, ale aj zavinenie zamestnanca a príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody. Z vykonaného dokazovania nie je preukázané porušenie povinnosti žalovaným pri plnení pracovných úloh, príčinná súvislosť medzi porušením a vznikom škody, ani zavinenie na strane zamestnanca. Rovnako sa žalovaný nemôže stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že žiadny právny predpis neupravuje povinnosť zamestnávateľa odobrať zamestnancovi dve vzorky biologického materiálu. Nie je predsa spravodlivým, aby si zamestnávateľ vykonával testy „podľa svojho uváženia a podľa svojej potreby“ a spôsobom jemu vyhovujúcim, čo by viedlo k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach účastníkov pracovnoprávneho vzťahu. Postup pri vykonávaní testovania neupravuje priamo zákonník práce, ale tento postup upravuje osobitný zákon č. 219/1996 Z. z. o ochrane pred zneužívaním alkoholických nápojov, v zmysle ktorého vyšetrenie sa má vykonať orientačným testovacím prístrojom a následným laboratórnym vyšetrením „znovu“ odobratej vzorky biologického materiálu.

Aj v zmysle ustálenej judikatúry správnosť výsledkov merania musí byť preukázaná prinajmenšom opakovaným meraním odobratím „ďalšej“ vzorky, prípadne ďalšími dôkazmi preukazujúcimi, že meranie bolo vykonané správne, dodržanie ktorého eliminuje nežiaduci účinok ovplyvňujúcich faktorov a iných rušivých vplyvov. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ ide o laboratórne vyšetrenie, malo, byť vykonané na základe „znovu“ odobratej biologickej látky, nie podľa vzorky, ktorá žalovanému bola odobratá iba jedenkrát.

2.5 Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný považuje uplatnenú výšku škody za neprimerane vysokú a umelo vytvorenú za účelom doslovného obohatenia sa na úkor iného, žalovaný navrhoval aj doplnenie dokazovania vyhotovením nezávislého odborného vyjadrenia alebo znaleckého dokazovania, čomu však súd prvej inštancie nevyhovел a uspokojil sa iba s nepreukázanými tvrdeniami žalobcu. S poukazom na uvedené, z vykonaného dokazovania nebolo relevantným ani dôveryhodným spôsobom preukázané, aké konkrétne katalyzátory mali byť poškodené, tobož kompozanty a ani ich skutočná nákupná cena, preto aj z uvedeného dôvodu nárok žalobcu je nedôvodný a neoprávnený. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, žalovaný považuje napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti, za nezákonné, nesprávne a arbitrárne, a preto navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil, žalobu ako nedôvodnú a neoprávnenú zamietol a žiadnej strane nepriznal náhradu trov konania.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom a jeho odôvodnením. Súd rešpektoval v plnej miere záväzný právny názor odvolacieho súdu a vyrovnal sa s výškou vzniknutej škody u užívateľského zamestnávateľa. V dostatočnej miere doplnil dokazovanie výsluchom svedkov a odbornými stanoviskami. Námietky žalovaného týkajúce sa výšky spôsobenej škody sú účelové, rovnako ako všetky jeho doterajšie námietky k iným aspektom jeho zodpovednosti za spôsobenú škodu a sledujú jediný cieľ - oddialiť uspokojenie pohľadávky žalobcu. Žalobca k odvolacím námitkám žalovaného uviedol, že dokazovanie vo vzťahu k výške spôsobenej škody sa dialo výlučne vo vzťahu k PCA Slovakia, s.r.o. ako užívateľskému zamestnávateľovi, ktorému žalobca neposkytuje už vyše 3 roky služby dočasného pridelenia zamestnancov, takže nie je daná žiadna pozitívna zaujatosť tejto spoločnosti ako užívateľského zamestnávateľa v prospech žalobcu v prebiehajúcom súdnom konaní. Z pohľadu odvolacím súdom určenej povinnosti zistiť, či sa v prípade poškodených katalyzátorov jednalo o výrobnú alebo nákupnú cenu, užívateľský zamestnávateľ uviedol, že sa jednalo o nákupnú cenu, pričom pre bližšiu špecifikáciu užívateľský zamestnávateľ ešte uviedol rozloženie tejto nákupnej ceny na jednotlivé položky (samotný katalyzátor, kompozanta dopravu/logistické náklady, t.j. prepravné náklady na dodanie katalyzátorov z miesta výroby). Žalovaný prevrhol paletu s katalyzátormi, čím spôsobil škodu vo výške nákupnej ceny týchto katalyzátorov, takže užívateľský zamestnávateľ si uplatnil voči právnenému predchodcovi žalobcu ako zamestnávateľovi žalovaného celú nákupnú cenu katalyzátorov, t.j. cenu, za akú nakupuje tieto katalyzátory od svojho dodávateľa. Žalovaný sa preto nemôže domáhať, aby ho súd zaviazal len na úhradu časti nákupnej ceny (len ceny samotného katalyzátora) bez prihliadnutia na ostatné zložky nákupnej ceny. Čo sa týka svedeckých výpovedí ohľadom určenia výšky škody, tak svedkovia, ktorí vypovedali v konaní, boli označení užívateľským zamestnávateľom, ktorý aj priamo uviedol, ktorý z nich sa vie k veci najpresnejšie vyjadriť a jednalo sa o osoby, ktoré boli uvedené na dokumentácii týkajúcej sa prejednávania škody. Tvrdenie žalovaného, že žalobca určoval súdu, ktorého svedka má vypočuť, sa preto nezakladá na pravde. V prípade svedkov sa jednalo o zamestnancov alebo bývalých zamestnancov užívateľského zamestnávateľa, ktorých žalobca nepoznal, ich výsluch nenavrhoval a títo boli vybratí súdom. Preto je aj námietka ich zaujatosti vznesená žalovaným irelevantná. Ohľadom nutnosti vyradiť všetky katalyzátory žalobca poukazuje na skutočnosť, že podľa vyjadrení užívateľského zamestnávateľa ide o požiadavku kvality uplatňovanú v automobilovom priemysle, kedy sa takto poškodený diel, hoci by navonok nevykazoval znaky poškodenia, už nesmie použiť v motorovom vozidle. Užívateľský zamestnávateľ bol takto z dôvodu požiadaviek kvality nútený vyradiť všetky žalovaným prevrhnuté diely, a preto si aj uplatnil voči právnenému predchodcovi žalobcu nárok na náhradu škody za všetky diely. Z tohto dôvodu (povinnosť nezabudovať do vozidla katalyzátory, ktoré boli vystavené pôsobeniu mechanickej sily) nebol daný žiaden dôvod, aby bol osobitne skúmaný každý jeden katalyzátor, ale v súlade s požiadavkami kvality boli vyradené všetky. Vykonanie dokazovania odborným alebo znaleckým posudkom by za daného skutkového stavu predstavovalo zbytočné predlžovanie už bez tak 7 rokov trvajúceho sporu a navyše by bolo odôvodnené jedine v prípade, ak by sa jednalo o výrobnú cenu katalyzátora. V danom prípade sa však jednalo o nákupnú cenu a žiaden odborný alebo znalecký posudok nemôže vyvrátiť výšku

kúpnej ceny, za ktorú užívateľský zamestnávateľ nakupuje diely do ním zhotovovaných motorových vozidiel. Žalobca takto považuje dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie za dostačujúce a súladné s propozíciou odvolacieho súdu. Žalovaným namietané „nekalé praktiky“ žalobcu spočívajúce v právnom nástupníctve nemajú žiadnu právnu ani skutkovú relevanciu k prejednávanej veci. V dôsledku postúpenia pohľadávky na žalobcu nedošlo k žiadnemu obmedzeniu žalovaného uplatniť v konaní námietky na vyvrátenie jeho zodpovednosti za spôsobenú škodu, žalovaný mohol v konaní uplatňovať všetky námietky, ktoré ma voči právnomu predchodcovi žalobcu a aj ich uplatnil. Žalobca sa ani v žiadnom podaní neodvolával na postúpenie pohľadávky ako na dôvod neprihliadnutia na tvrdenia alebo dôkazy prednášané žalovaným. Vo vzťahu k údajnej predčasnosti žaloby odkazuje žalobca na svoje predchádzajúce podania v tejto veci. Zo zrušujúceho uznesenia krajského súdu navyše vyplýva, že odvolací súd nemal pochybnosti o základe uplatneného nároku, keď súd prvej inštancie správne skúmal splnenie všetkých predpokladov nevyhnutných na priznanie náhrady škody. Súd prvej inštancie navyše zohľadnil uvedenú skutočnosť v pomere priznaných trov konania.

3.1 Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávneným subjektom, zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. e), f) a h) C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C. s. p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C. s. p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je nedôvodné.

5. Predmetom vecného prieskumu odvolacieho súdu je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie v rozsahu napadnutého výroku I., ktorým uložil žalovanému povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi 24.720,96 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 24.720,96 eura od 27.02.2014 do zaplatenia a napadnutého súvisiaceho výroku III. o nároku na náhradu trov konania. Odvolací súd napadnuté výroky preskúmal s prihliadnutím na dôvodnosť žalovaným uplatnených odvolacích dôvodov - teda či súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, či súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a či rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že v tejto veci už rozhodol svojím predchádzajúcim rozhodnutím - uznesením č. k. 9Co/478/2015 - 235 zo dňa 16. februára 2016, ktorým zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku ukladajúcom žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 24.721 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 24.721 eur od 27.02.2014 do zaplatenia, pričom však mal za ustálený základ uplatneného nároku - vznik škody. V zrušenej časti vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie a súčasne nariadil, aby doplneným dokazovaním zistil výšku vzniknutej skutočnej škody užívateľského zamestnávateľa, najmä aby výsluchom svedkov, príp. odborným stanoviskom zistil či všetky katalyzátory nachádzajúce sa na poškodených paletách boli znehodnotené a nedali sa použiť vo výrobe, aká bola cena týchto katalyzátorov, či išlo o cenu výrobnú alebo nákupnú a na základe čoho bola škoda vyčíslená v sume 24.721 eura. Súd prvej inštancie sa rozhodnutím odvolacieho súdu v ďalšom konaní riadil a v potrebnom rozsahu doplnil dokazovanie, ako vyplýva z bodu 15 a nasledujúcich napadnutého rozsudku.

7. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C. s. p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov

napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Svoje rozhodnutie dostatočne presvedčivo, výstižne a zrozumiteľne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré ako správne poukazuje a preberá tak v plnom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav veci. Odvolací súd sa stotožňuje aj s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a za účelom vyrovnania sa s odvolacími námietkami žalovaného uvádza nasledovné:

10. Žalovaný napadol rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu, že nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) C. s. p.). Z obsahu odvolania vyplýva, že žalovaný mal na mysli tú skutočnosť, že súd prvej inštancie nevyhovel návrhu žalovaného, aby doplnil dokazovanie odborným vyjadrením alebo znaleckým dokazovaním na výšku vzniknutej škody. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje predovšetkým na tú skutočnosť, že predmetnou je škoda, ktorá vznikla zamestnávateľovi žalovaného - právneho predchodcu žalobcu, keď sa v dôsledku započítania vzájomných pohľadávok s užívateľským zamestnávateľom žalovaného zmenšil majetkový stav právneho predchodcu žalobcu o sumu 24.721 eur. Ide o jednu z rozhodujúcich skutočností, ktorú mal súd prvej inštancie hodnoverne preukázanú faktúrami, keď aj správca dane - Daňový úrad Bratislava oznámil súdu, že postúpenie pohľadávok aj ich úhrada boli v účtovníctve žalobcu správne zaúčtované (porovnaj body 26., 30. napadnutého rozsudku). Úlohou súdu prvej inštancie bolo vzhľadom na okolnosti veci zistiť, či uvedená suma bola zamestnávateľovi žalovaného vyúčtovaná dôvodne - či na strane užívateľského zamestnávateľa skutočne vznikla škoda uvedeného rozsahu v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného. Odvolací súd tu opäť konštatuje, že súd prvej inštancie doplnil dokazovanie v potrebnom rozsahu a podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, akým postupom zisťoval výšku skutočnej škody vzniknutej u užívateľského zamestnávateľa a ako túto výšku ustálil (porovnaj body 32., 33, 38. napadnutého rozsudku), pričom zistil, že užívateľský zamestnávateľ si uplatnil u právneho predchodcu žalobcu ako zamestnávateľa žalovaného náhradu škody za poškodené katalyzátory v sume, ktorá zodpovedala vstupným nákladom užívateľského zamestnávateľa. Z tohto dôvodu - ako je uvedené v bode 41 napadnutého rozsudku neakceptoval návrh žalovaného a nevykonal dokazovanie odborným vyjadrením, ani znaleckým posudkom - nebolo to pre zistenie skutočnej výšky škody pôvodného žalobcu - zamestnávateľa žalovaného potrebné. Odvolací súd preto konštatuje, že odvolací dôvod uplatnený žalovaným v zmysle § 365 ods. 1 písm. e) C. s. p. nie je nedôvodný. V prípade návrhu na vykonanie dokazovania odborným vyjadrením, resp. znaleckým posudkom nešlo o dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa výšky škody práve z dôvodu, že u užívateľského zamestnávateľa išlo o náklady nákupné a nie výrobné. Nákupné náklady mal súd prvej inštancie preukázané z logistického systému užívateľského zamestnávateľa, ktorý je hodnoverným dôkazom. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, v súlade s procesnou ekonómiou.

11. K ďalšiemu žalovaným uplatnenému odvolaciemu dôvodu (§ 365 ods. 1 písm. f) C. s. p.) odvolací súd uvádza, že k nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár, Praha : C.H.Beck, 2016 str. 1241).

11.1 Podľa § 179 ods. 1 Zákonníka práce zamestnanec zodpovedá zamestnávateľovi za škodu, ktorú mu spôsobil zavineným porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním. Zamestnávateľ je povinný preukázať zamestnancovo zavinenie okrem prípadov uvedených v § 182 a 185.

11.2 Predovšetkým je potrebné konštatovať, že dokazovaním súd získava pre rozhodnutie vo veci podstatné skutkové poznatky. V procese dokazovania súd zisťuje také poznatky, ktoré sú relevantné vo vzťahu k prejednávánemu nároku žalobcu, teda zisťuje, či sú dané také skutočnosti, ktoré odôvodňujú žalobou uplatnený nárok. V preskúmvanej veci išlo o zisťovanie poznatkov odôvodňujúcich nárok žalobcu na náhradu škody voči žalovanému ako zamestnancovi, tento nárok je upravený v citovanom ustanovení § 179 ods. 1 Zákonníka práce. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že pre vznik všeobecnej

zodpovednosti zamestnanca za škodu musia byť súčasne splnené nasledujúce predpoklady: vznik škody pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s týmto plnením, protiprávny úkon, porušenie povinnosti pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s nimi alebo úmyselné konanie proti dobrým mravom, príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody, zavinenie na strane zamestnanca. Odvolací súd už vo svojom zrušujúcom uznesení konštatoval, že prvej inštancie postupoval správne, keď skúmal splnenie všetkých predpokladov nevyhnutných pre priznanie náhrady škody.

11.3 Súd prvej inštancie správne zistil vznik škody aj jej výšku a svoje zistenia podrobne odôvodnil, správne ustálil, že škodu užívateľskému zamestnávateľovi spôsobil žalovaný pri plnení pracovných úloh. Je nepochybné, že na pracovisku plnil žalovaný pracovné úlohy - vysokozdvížnym vozíkom odoberal zo skladu obaly, pričom došlo k prevrhnutiu troch paliet s katalyzátormi, ktoré padli na štvrtú paletu. Poškodených bolo 96 katalyzátorov. Výsluch svedka I. dal odpoveď na otázku, prečo katalyzátory, ktoré spadli z paliet, nemohli byť ďalej použité vo výrobe - išlo o bezpečnostné diely, ktorých funkčnosť by už nemohla byť garantovaná - všetky katalyzátory tak museli byť vyradené a nebolo dôvodné u každého jednotlivu skúmať ich poškodenie. Žalovaný tak nesprávnou manipuláciou s vysokozdvížnym vozíkom porušil svoje pracovné povinnosti z nebanlivosti. Povinnosťou žalovaného ako zamestnanca bolo plniť svoje povinnosti starostlivo, riadne a svedomito (čl. IV. bod 4 pracovnej zmluvy). Povinnosť zamestnancovi počínať si tak, aby nedochádzalo k ohrozeniu života, zdravia a poškodeniu majetku alebo k jeho zničeniu ukladá i ustanovenie § 178 ods. 1 Zákonníka práce. Z vykonaných dôkazov - najmä fotodokumentácie miesta vzniku škody a výsluchu svedka I. súd vyvodil správne zistenia, ktoré podrobne odôvodnil. Súd prvej inštancie správne posúdil aj zavinenie žalovaného ako zavinenie z nebanlivosti. Príčinná súvislosť medzi vznikom škody a porušením povinnosti žalovaného je nepochybná. Správne vyhodnotil aj skutočnosť, že žalovaný svoje tvrdenia o tom, že medzi stohmi paliet nebola dostatočná a odporúčaná vzdialenosť nepodložil dôkazmi. Procesnou povinnosťou strany sporu je svoje tvrdenie preukázať. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nie je preukázané, je nepriaznivé rozhodnutie pre túto stranu sporu. Neobstojí preto námietka žalovaného o tom, že na pracovisku užívateľského zamestnávateľa pracoval len tri mesiace, aj to pred ôsmimi rokmi, nebolo preto v jeho reálnych možnostiach zabezpečiť akéhokoľvek svedka na podporu jeho tvrdení.

11.4 K námietke žalovaného týkajúcej sa zisťovania omamnej látky v tele žalovaného a jej množstva vo vzťahu k príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a porušením pracovnoprávnej povinnosti sa odvolací súd stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie. Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že súd prvej inštancie riadne vykonaným dokazovaním zistil naplnenie všetkých zákonných predpokladov pri priznaní nároku na náhradu škody žalobcovi. Zisťovanie príčinnej súvislosti vo vzťahu k užitiu omamnej látky preto nie je dôvodné. Preukázanie omamnej látky v tele má ten dôsledok, že v zmysle ustanovenia § 186 ods. 2 Zákonníka práce ak zamestnanec spôsobil škodu po požití omamných alebo psychotropných látok, je povinný nahradiť skutočnú škodu. Uvedenú námietku preto odvolací súd považuje za účelovú, a to aj s poukazom na tú skutočnosť, že okrem skutočností uvedených súdom prvej inštancie, z obsahu spisu nie je zrejmé, že by žalovaný po laboratórnom vyšetrení namietal pozitívny výsledok tohto vyšetrenia, ktoré potvrdilo prítomnosť metamfetamínu a canabisu v jeho tele. Prvý krát žalovaný spochybnil tento výsledok až vo vyjadrení k žalobe.

11.5 Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie podrobne zisťoval a správne ustálil všetky predpoklady nevyhnutné pre priznanie dôvodnosti žalobou uplatneného nároku. Na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje. Ani odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) C. s. p. tak nie je daný.

12. Odvolací súd konštatuje, že nie je daný ani odvolací dôvod, poukazom na ktorý žalovaný tvrdil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.).

12.1 Nesprávne právne posúdenie veci ako odvolací dôvod je naplnený v prípade, keď na zistený skutkový stav súd

- neaplikoval príslušnú právnu normu (t.j. úplne opomenul aplikovať príslušnú právnu normu),
- aplikoval nesprávnu právnu normu (t.j. namiesto príslušnej právnej normy aplikoval normu inú),
- obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo

- správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.(Števček, M., Ficová, S., Baricová, J. Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár, Praha : C.H.Beck, 2016 str. 1241).

12.2 Odvolací súd po preskúmaní záverov súdu prvej inštancie konštatuje, že neobstojí ani tento odvolací dôvod, keď súd prvej inštancie na správne zistený skutkový stav správne zvolil a aplikoval príslušné právne normy, ktoré aj správne interpretoval.

13. Žalovaný ďalej namietal, že žaloba je podaná predčasne, pretože v čase doručenia žaloby súdu prvej inštancie škoda právnomu predchodcovi žalobcu nevznikla. Žalovaný pritom poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/31/2009 zo dňa 21.10.2010. Odvolací súd sa aj vo vzťahu k tejto námietke žalovaného stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého je v zmysle ustanovenia § 217 ods. 1 C.s.p. pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Poukázanie na uznesenie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/31/2009 nie je v preskúmvanej veci na mieste, pretože práve v tomto uznesení Najvyšší súd SR konštatuje, že: „Skutkový rámec veci (rozhodujúce skutkové okolnosti významné pre právne posúdenie veci) je navrhovateľ povinný opísať už v návrhu na začatie konania (viď § 79 ods. 1 O.s.p.). Uvedenie týchto skutočností je splnením povinnosti tvrdenia, ktorú však možno priebežne dopĺňať aj v priebehu konania. To znamená, že skutkový rámec vymedzený návrhom môže navrhovateľ v priebehu konania dopĺňovať, spresňovať alebo bližšie vymedzovať. Súd neprijíma svoje závery len na základe toho, čo bolo uvedené v návrhu na začatie konania.“

14. Vo vzťahu k výroku o náhrade trov konania žalovaný nevzniesol osobitné námietky, odvolací súd preskúmaním tohto výroku nezistil pochybenie súdu prvej inštancie.

15. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky žalovaného sú nedôvodné, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie preto v súlade s citovaným ustanovením § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

16. Žalobca, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu, má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., aj vzhľadom na to, že tu neboli dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C. s. p.). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednomyseľne (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).